

DIARIO DE IBIZA 4.1.1981

Pokud se týká interpretace i celkového dojmu koncertů Havlů a Rod můžeme potvrdit, že byly velkolepé. Přijeli do Španělska poprvé a chceme zdůraznit, že jde o jediné duo xylofonu s klavírem, které je v současnosti v Evropě známé. Bena Havlů zvládla s nejvyšší dokonalostí techniku xylofonu a dosáhla toho, že skákavými a přerušovanými údery paliček se jí podařilo vytvořit celistvý hudební oblouk, perfektně harmonický a souvislý. Zdálo by se, že xylofon neskýtá možnost pro barevně a dynamicky odstíněnou hru, ale Bena Havlů dokázala díky svému velkému hudebnímu cítění odkrýt takové polohy a barvy tohoto zvláštního nástroje, že jsme měli někdy dojem, jakobychom se nacházeli na koncertě klavíru a cembala. Dokázala povznést nástroj, který je v povědomí spíše jako hračka vhodná pro hudební kulisu, do nejvyšší hudební kategorie. Často jsme nabývali během koncertu dojmu - pokud jsme nepozorovali interprety a zaposlouchli se jen do hudby a jejího zvuku - že posloucháme hru Wandy Landowské a jejího cembala.

Všeobecně je nutno hudební provedení definovat jako technicky dokonalé, objevné a nevšední. Zařadilo xylofon do hudební kategorie, které je vlastní harfě či loutně.

Rudolf Rod, významný dirigent v Aachen a Wuppertalu opravdu kongeniálním způsobem doprovázel Benu Havlů. Interpretační kvality se staly zárukou, že oba jejich koncerty na Ibize jsou autentickým hudebním počinem, který je bezpochyby zapíše do análů současné hudby.